

Un túnel per a l'equilibri

Amb la perforació recent del túnel de Capsacosta i l'eliminació del pas per la collada del mateix nom, s'estableix feliçment un nou punt de connexió entre les dues comarques veïnes del Ripollès i la Garrotxa, històricament separades per una muralla geològica. L'esdeveniment es produeix en el moment en què aquesta zona, sense deixar de banda l'activitat industrial de sempre, intenta potenciar el turisme i els serveis com una nova font de recursos. Es tracta, doncs, d'un pas fonamental per facilitar aquest desenvolupament, però sobretot per completar el procés de reequilibri territorial de Catalunya amb la unió de diversos eixos de comunicació: el de Girona-Banyoles-Olot i el de Barcelona-Vic-Ripoll en primer lloc i, de retruc, la consolidació de l'eix Vic-Olot-Figueres-Europa.

És clar que, per facilitar del tot aquest itinerari, cal sobretot construir un altre túnel: el de Bracons, entre Olot i Vic. Amb gran decepció de les comarques afectades, la Generalitat ha anunciat que, per manca de consignació pressupostària, l'execució d'aquesta obra haurà d'esperar fins a la ratlla de l'any 2002. Els defensors de l'eix han fet pública la seva consternació pel retrocés progressiu de l'interès oficial en aquest projecte, indispensable per a l'accés directe cap al centre de Catalunya i per a l'accés europeu cap al centre de la península.

Més bones perspectives s'endevinen per a un altre tram, igualment necessari i bàsic: el que d'Olot arriba fins a Figueres i que és el camí natural de connexió amb la resta del continent. Aquí hi trobem pendent l'enutjós coll d'ampolla de Castellfollit, amb una variant que depèn de l'Estat i que es troba encallada per incomprensibles qüestions burocràtiques, i també la reparació –ja imminent– del tram entre Besalú i la capital empordanesa, igualment de competència estatal. En les accions de suport a aquesta remodelació hi participen ajuntaments tan allunyats de l'indret com els de Vic, Torelló o Sant Hipòlit de Voltregà; això no fa més que acreditar la importància d'aquesta via per a la vertebració global del territori.

També podem celebrar la connexió fàcil que s'ha establert finalment entre la Garrotxa i la Selva, gràcies a les millores fetes a la tristament famosa carretera de la vergonya, ara bona via d'accés de la Garrotxa cap a Barcelona a través de Santa Coloma de Farners. De tot aquest conjunt d'obres se'n desprèn un nou equilibri territorial que ha d'ajudar a la generació de riquesa i a l'augment del benestar i de la qualitat de vida. Per a les comarques més tradicionalment marginades per dificultats orogràfiques, les noves infraestructures suposen la fi de l'aïllament secular i l'impuls potser definitiu al dinamisme que malgrat els entrebancs no han deixat d'acreditar. Per això ens permetem de subratllar les novetats amb satisfacció i els projectes amb una raonable esperança.